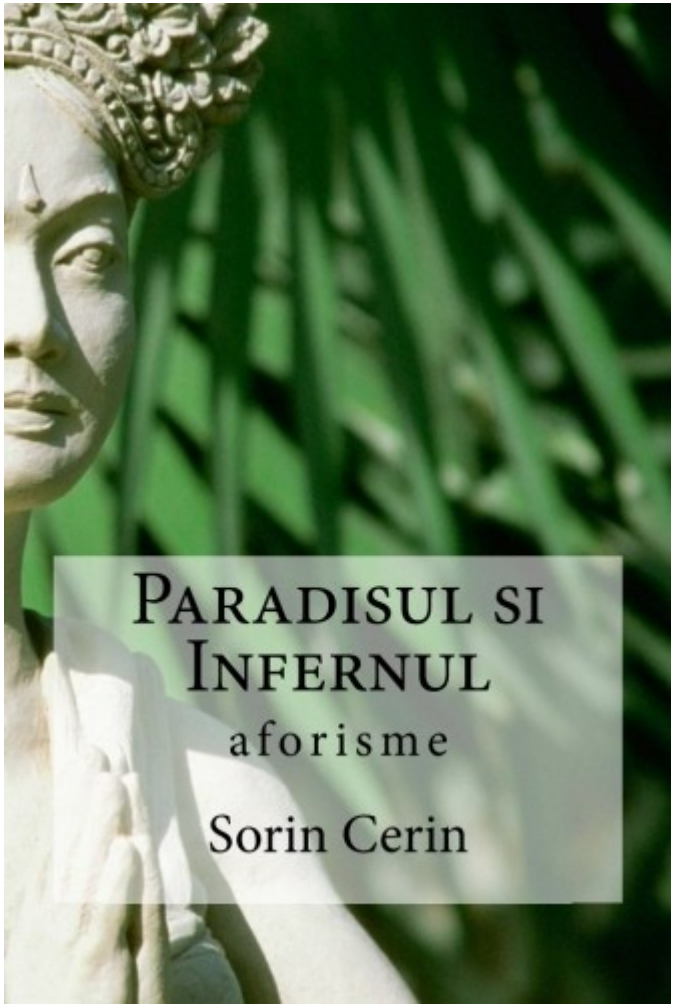

PARADISUL SI
INFERNUL
aforisme
Sorin Cerin

SORIN CERIN

PARADISUL

ŞI

INFERNUL

Copyright © SORIN CERIN 2011 for Romanian version

Sorin Cerin. All rights reserved. No part of this publications may be reproduced, stored in a retrieval system or transmited in any form or by any means, electronic, mechanical, recording or otherwise, without the prior written permission of Sorin Cerin.

Manufactured în the United States of America

SORIN CERIN – PARADISUL SI INFERNUL

ISBN-13:
978-1463552312

ISBN-10:
1463552319

1. Dacă oamenii ar avea posibilitatea ca fiecare în parte să-şi clădească propriul paradis şi-ar transforma societatea şi viețile lor în iad.

2. Sperăm la paradis neştiind cât infern poate conține esența lui.

3. În paradis până şi speranțele mor fiindcă nu mai are nimeni nevoie de ele.

4. Nu există paradis fără speranțe şi nici paradis care odată instaurat să mai lase speranțelor viață. De aici paradisul există doar sub forma iluzorie a speranței şi atât.

5. Doar cel căzut din paradis poate să prețuiască infernul.

6. Întreaga strălucire a paradisului constă în iluzia fructului oprit care odată obținut îşi pierde întreaga magie.

7. Frumusețea se vrea mereu în paradis devenind urâtă imediat ce ajunge acolo.

8. În paradis până şi dorul moare.

9. Nu există iubire care să existe în paradis.

10. Odată ajuns la porțile paradisului vei iubi infernul şi astfel vei realiza că în paradis nu poți ajunge cu adevărat niciodată.

11. Cu toții dorim paradisul fiindcă nu putem ajunge acolo iar dacă am reuşi vreodată, noul paradis ar deveni infernul.

12. Nimeni nu poate dărui paradisul decât dacă nu se va ajunge la el niciodată.

13. Fiecare iubire îşi doreşte paradisul neştiind că odată obținut s-ar destrăma asemeni fumului dus spre cardinalele uitării.

14. În paradis până şi eternitatea îşi plânge propriul infern de a deveni muritoare.

15. Nu spera la paradis până nu-ți vei înțelege infernul.

16. Paradisul este lacrima pe care a promis-o Dumnezeu lumii care să-şi plângă astfel propria condiție sperând.

17. Cu toții vrem să avem şi puțin infern în paradis uneori.

18. Lacrima paradisului este moartea iubirii, speranței şi a dorului din inima sa.

19. Oricât de strălucitor ar fi paradisul, nu poți iubi în el fără să speri, să suferi tocmai fiindcă iubirea promite paradisul dar se reazemă pe infern.

20. Paradisul este speranța prin care iluzia vieții primeşte un sens.

21. Care paradis nu cunoaşte suferința?

22. Fiecare paradis se aşterne pe infern.

23. Nu există paradis care să nu cunoască infernul.

24. Fără de infern nici un paradis nu ar străluci.

25. Dacă vrei să cunoşti paradisul, caută-l în infern.

26. Iubirea este aripa ruptă de paradis ce a căzut definitiv în infern pentru a fi salvată tot de paradis vreodată.

27. Cât paradis ar naşte infernul dacă ar fi recunoscut ca atare atunci când iubim?

28. Nu lăsa niciodată paradisul liber fiindcă devine infern.

29. În paradis nu există democrație.

30. Dacă ar fi să trăim paradisul fiecărui om, lumea ar deveni cel mai odios infern.

31. Nu există paradis care să nu fi trecut vreodată prin infern în această lume a amăgirii.

32. Democrația este infernul paradisului.

33. Un paradis odată descoperit devine un infern ce urmează a se descoperi pe sine.

34. Cât paradis a trebuit să înghită Dumnezeu pentru infernul pe care-l trăim?

35. Aripa paradisului zboară doar prin infern în această lume a deşertăciunii.

36. Nu poți înțelege paradisul fără infernul propriilor tale clipe.

37. Adevărata singurătate o poți afla doar în paradis.

38. Cum ar mai spera gândul la paradis fără propriul său infern?

39. Am dorit paradisul abia când am descoperit infernul.

40. Nu există paradis care să nu doară înainte de a străluci.

41. Toate stelele universului s-au născut din durerea mamelor noastre.

42. Ființa este un paradis născut din infern.

43. Nu există paradis ascuns decât paradis care nu şi-a cunoscut infernul.

44. Înaintea paradisului este suferința ce nu poate să-l înțeleagă.

45. Dacă ne-am lipsi de căutarea paradisului ne-am lipsi de noi înşine.

46. Ce suntem noi în afară de un paradis pierdut dintr-o inimă ce vrea să iubească nemărginirea?

47. Omul este paradisul care nu se poate naşte decât din infern.

48. Cât infern a cuprins paradisul din inima ta în viață sau câtă viață a cuprins infernul din tine crezând că trăieşte în paradisul Lui Dumnezeu?

49. Nu există fericire fără de infernul care te urcă în paradis.

50. Câtă durere poate cuprinde paradisul ce a uitat definitiv de propriul său infern?

51. Viața este un paradis expirat înaintea morții.

52. Libertatea este paradisul iluziei vieții.

53. Fericirea pare a se fi născut în paradis din durerile facerii suferinței.

54. Care ochi își poate găsi paradisul fără să cunoască orbirea luminii din sufletul lui?

55. Suntem făcuți să trăim în paradis, suferind.

56. Nu există paradis fără moarte.

57. Lasă-ți paradisul vieții să înțeleagă moartea dacă vrei cu adevărat să-l poți trăi.

58. Cu cât ne depărtăm de paradis reuşim să-l înțelegem mai bine.

59. Fericirea este un înțeles al paradisului suferinței din noi.

60. Întreg paradisul nu ar valora nimic fără o fărâmă de suferință.

61. Care paradis poate să-şi înțeleagă propria lui condiție fără să cunoască suferința?

62. Există paradis fără de iubire?

63. Unde a fost Dumnezeu când s-au creat cerințele paradisului pentru oameni?

64. Suntem o parte din paradisul care a fost uitat de sfințenia sacralității acestei lumi care s-a pierdut în profanul speranței de a fi nemuritoare.

65. Între nemurire şi paradis există doar o singură legătură: Deşertăciunea.

66. Chiar dacă ne dorim paradisul în nemurire îl putem înțelege şi dobândi doar prin moarte.

67. Întregul paradis al lumii nu ar mai putea spera la fericire fără de moarte.

68. Care paradis ar mai trăi fără propria sa moarte a suferinței din el?

69. Lasă suferința să creadă în paradis dacă vrei să-l atingi vreodată.

70. Trăim într-o lume unde toate drumurile duc către paradis fără ca vreunul să se termine vreodată în el.

71. Nu paradisul este esența speranței de a trăi, ci posibila lui pierdere.

72. Înaintea paradisului suntem cu toții niște copii orfani de noi înşine.

73. Nu există inimă care să nu-şi bată propriul sânge al durerii în speranța paradisului iubirii.

74. Nici câinii lacrimior nu-şi pot sfâşia suferința prin care-şi doresc propriul paradis.

75. Cine vrea fericirea paradisului înainte de a fi sfâşiat îndeajuns de deşertăciunea lumii este un nebun.

76. Care paradis nu-şi are propriul apus şi răsărit într-o viață de om?

77. Suntem lacrima care se scurge prea repede pe obrazul paradisului fără a-l fi cunoscut vreodată.

78. Poate exista vreun Dumnezeu vreodată fără propriul paradis?

79. Dumnezeu mai înainte de toate înseamnă paradis şi abia pe urmă infernul necesar acestui paradis în mintea omului.

80. O societate care nu cunoaşte paradisul este sortită pieirii, indiferent cât de mincinos ar fi acel paradis.

81. A auzit cineva vreodată de frumusețe fără paradis sau de suferință fără infern?

82. Ce vrem de fapt? Paradisul deşertăciunii acestei lumi sau infernul morții pe care o credem pe cuvânt că ne va lua lumea în care trăim?

83. Şi până unde ar dura paradisul lumii acesteia dacă nu ar exista moarte?

84. Care este limita dintre paradis şi infern în lumea care-şi conştientizează obligativitatea morții?

85. Paradisul vieții este cel mai adesea moartea.

86. A fi neutru în paradis înseamnă a-l transforma în infern.

87. Nu există democrație în paradis, fiindcă toți îşi doresc propriul paradis în detrimentul celorlalți.

88. A plânge în paradis înseamnă a-i înțelege regulile jocului.

89. Departe de paradis nu pot exista scuze decât tânguieli, în schimb departe de infern, da!

90. Atunci când paradisul dezamăgeşte, infernul spune adevărul, iar când paradisul spune adevărul, infernul te insultă.

91. Nu există ferocitate mai mare în infern decât în paradis.

92. Un paradis fără infern este un paradis al iluziei.

93. Frumusețea paradisului constă în abilitatea sa de a zbura deasupra propriului infern.

94. Războaiele din paradis sunt mult mai feroce decât cele din infern fiindcă combatanții au mai mult de pierdut.

95. În paradis orice dezmierdare devine o pedeapsă atunci când în sensul existenței ei nu se află şi infernul.

96. Teama de paradis devine iubirea din infern.

97. Nu există deziluzie mai mare decât să-ți pierzi propriul paradis la ruleta infernului de a te fi născut în lumea deşertăciunii.

98. Infernul este inima fără de care paradisul s-ar prăbuşi la tălpile Destinului acestei lumi.

99. Lasă-ți infernul să intre în respirația iubirii tale dacă vrei să atingi paradisul cu ea.

100. Taina iubirii stă în infernul din paradisul ambilor îndrăgostiți.

101. Paradis care să nu poată fi descoperit, există, dar niciodată, infern!

102. Libertatea paradisului constă în infern.

103. Care paradis nu-şi amăgeşte inimile în iubire?

104. Unde sunt mai mulți până şi apa din paradis trebuie drămuită.

105. Paradisul minciunii este să devină adevărată.

106. Paradisul fericirii este să-şi poată înțelege menirea care se face doar prin suferință.

107. Nu există paradis al libertății decât paradis al compromisurilor cu libertatea.

108. Frumusețea paradisului nu constă în libertatea sa ci în constrângerile cu care începi să te obişnuieşti şi chiar să le divinizezi.

109. Adevăratul paradis se află numai în Dumnezeul din tine.

110. Doar cel ce caută paradisul va înțelege cu adevărat deşertăciunea acestei lumi.

111. Nu există religie fără paradis sau infern fiindcă ambele sunt coordonatele de bază ale condiției umane.

112. O religie care ar dărui numai paradisul sau infernul ar dispărea.

113. Adevăratul paradis îl poți găsi numai în suferința dulce a iubirii.

114. Până şi durerea îşi are propriul ei paradis.

115. Paradisul omului se reazemă pe teama existenței care-i lasă zi de zi câte o mică şansă de a deveni mai curajos.

116. Nu poți despărți paradisul de infern fiindcă ambele se determină reciproc.

117. Paradisul speranței este împlinirea care va spera la rândul ei dezamăgită că mai are atât de multe de înțeles în eternitatea cunoaşterii.

118. Paradisul valorilor începe din infern.

119. În paradis totul devine accesibil şi tocmai de aceea se trasformă în infern.

120. Care om nu-şi doreşte paradisul şi care vrea să înțeleagă că nu există paradis croit pe măsura lui fără să ia şi o fărâmă de infern cu el?

121. Doar cel ce s-a aflat în paradis poate înțelege importanța infernului.

122. A încerca să atingi paradisul este acelaşi lucru cu a atinge orizontul care aleargă mereu de tine.

123. Frumusețea paradisiacă a curcubeului survine din răceala fermecătoare a ploilor de clipe din noi.

124. Suntem un paradis pierdut de Dumnezeu în infern.

125. Iubirea este lacrima paradisului din noi.

126. Care frumusețe străluceşte în paradis la fel de tare ca şi în infern?

127. Şi totuşi religiile au devenit paradisele marilor speranţe în lumea deşertăciunii din noi.

128. Oricât de infinit ar deveni paradisul ochilor tăi, doar eternitatea clipei iubirii noastre îl va putea vreodată cuprinde.

129. Paradisul este vâltoarea care ne spală clipele vieţii lăsându-ne să sperăm că într-o zi, odată terminate ne vom regăsi în moarte.

130. Paradisul este străfulgerarea de lumină a eternităţii din noi care nu a reuşit încă să-şi înţeleagă menirea.

131. Trebuie să luăm de mână paradisul din inimile noastre pentru a fi mai fericiţi în infernul vieţii.

132. Nu există paradis care să nu cunoască mântuirea de sine prin infern.

133. Odată ajunşi în paradis vom întâlni gara cu nume de infern care ne va fi dată ca o posibilă salvare.

134. Doar în paradis vom înțelege cu adevărat infernul iar în infern, paradisul.

135. Dumnezeu şi-a crescut doi câini. Pe unul îl chema paradis şi pe celălalt Infern. Indiferent de nume, de muşcat, muşcau ambii.

136. Paradisul este o măsură a iluziei vieții.

137. Între infern şi paradis tronează iluzia vieții.

138. Limita dintre moarte şi viaţă echivalează cu limita dintre paradis şi infern în cunoaştere.

139. Viața este un infern al iluziei care speră să se termine în paradisul real al morții.

140. Lumea este un infern al cunoaşterii în care se reflectă paradisul vieții.

141. Viaţă şi moarte, infern şi paradis, bine şi rău, dar pe noi cui ne laşi Doamne?

142. Pacea dintre infern şi paradis se numeşte religie.

143. Infernul doare, paradisul nu, viaţa moare, paradisul se naşte.

144. Venim din paradisul eternităţii şi ne îndreptăm spre paradisul etern al morţii din infernul finit al iluziei vieţii.

145. Ce ar deveni infernul fără de paradis? Propriul său paradis. Dar paradisul fără infern? Propriul său infern.

146. Alungă-ţi paradisul din tine dacă vrei să trăieşti fericit.

147. Existăm pe lumea unde porţile paradisului pot fi deschise numai de moarte.

148. În paradis nu ar trebui să coste pe nimeni nimic fiindcă există totul chiar şi pentru fărădelegile unora?

149. Răul devine necesar până şi paradisului chiar dacă este folosit în scopurile binelui.

150. Un paradis necunoscut este un paradis mort.

151. Diferența dintre paradis şi infern constă în modul cum este folosit binele şi răul, şi care scopuri sunt alese, cele ale binelui sau cele ale răului.

152. Paradisul şi infernul sunt pilonii binelui şi ai răului pe care se sprijină cunoaşterea pentru a-şi satisface anumite scopuri.

153. Adevăratul paradis îl vei găsi mai degrabă în infern precum adevăratul infern în paradis.

154. Viața este infernul cu care se hrăneşte paradisul morții.

155. În strălucirea paradisului nici stelele nu se mai observă.

156. Paradisul din noi trebuie căutat în infernul deşertăciunii acestei vieți.

157. Indiferent de infernul vieții, paradisul iubirii ne poate salva până şi de noi înşine.

158. Când iubim devenim o fărâmă de paradis naufragiată pe infernul oceanului vieții.

159. Care infern nu-ți inspiră teamă? Care viață nu se sprijină pe teamă?

160. Dumnezeu a visat cuvântul cunoaşterii lumii în infern odată ce lumea în sine este un infern.

161. Lumea este un infern sublim care ascunde în inima ei paradisul adeseori pierdut al iubirii.

162. Omul este conştientizarea infernului care se reflectă deformat în paradisul cunoaşterii.

163. Oare cât ar fi iubit Dumnezeu lumea la crearea ei odată ce ne-a dat o astfel de viață în care să sperăm la paradis?

164. Viața omului este şoapta uitată de paradis pentru totdeauna.

165. Oare pot fi şi oameni cu adevărat fericiți în paradis dacă-şi lasă definitiv infernul din ei?

166. Care este prețul paradisului în lumea aceasta a infernului?

167. Cum se naşte şi cum se poate muri în paradis?

168. Câte feluri de oameni, atâte feluri de paradise şi infernuri.

169. Calea spre paradis trece prin infern.

170. Nu putem înțelege paradisul fără să-i ascultăm până şi infernul care-i plăteşte nota de plată în fața Lui Dumnezeu.

171. Cine a înțeles vreodată adevăratul paradis care poate fi cunoscut numai prin adevărul absolut inaccesibil omului?

172. La cât paradis ne promite Dumnezeu dacă-i ascultăm infernul ar trebui să fim deosebit de fericiți.

173. Oricât de strălucitor ar fi paradisul adevărului absolut, pentru om, fără de infernul iluziei vieții , tot nu ar valora nimic.

174. Un pas spre paradis înseamnă o călătorie întreagă prin infern.

175. În curtea paradisului se odihneşte mereu infernul iluziei vieții.

176. Porțile paradisului sunt deschise de infern.

177. Drumul către paradis este presărat cu paşii fără de număr ai infernului.

178. Trăim într-o lume care-şi doreşte paradisul dar nu-l poate înțelege decât prin ochii infernului.

179. Paradisul unora este infernul altora.

180. Penitența este un mod de a înțelege bunele intenții ale infernului de a te urca în propriul său paradis.

181. Mântuirea este arta de a mânui tainele infernului în scopul propriului său paradis.

182. Pocăința este taina de a afla adevăratul paradis al infernului.

183. Nu poți ajunge în paradisul infernului fără bune intenții.

184. Pentru om adevăratul paradis este şi va rămâne pentru vecie infernul din mijlocul paradisului Lui Dumnezeu.

185. Trebuie să ştii ce fel de paradis vrei pentru a afla cine eşti de fapt.

186. Prin paradisul pe care ți-l dorești îl poți afla pe Dumnezeul din inima ta.

187. Şi paradisul îşi are norii săi care pentru deşertul sufletului tău pot fi benefici sau nu. Totul depinde de cât de arsă e țărâna din tine, dacă are nevoie de lacrimile mântuitoare ale ploilor din ei sau nu.

188. Paradisul care nu poate fi manipulat nu este şi nu va fi niciodată paradisul omului.

189. Nicăieri omul nu-şi va putea găsi mai repede propriul paradis decât în infern.

190. Oare poate exista cu adevărat o cale sigură spre un paradis nesigur şi schimbător la fel ca şi omul care-l va afla?

191. În paradisul omului până şi moartea trebuie să însemne viață, deci infern.

192. Un paradis supus propriilor norme nu mai poate fi considerat paradis de către om.

193. Distanța dintre infern şi paradis se măsoară prin voință şi compromis.

194. Adevăratul paradis al omului există doar în speranță.

195. Cum a reuşit Cuvântul Lui Dumnezeu să coboare din paradis în infernul iluziei vieții?

196. Prea mult paradis strică.

197. Între infern şi paradis există un compromis care se numeşte fiinţa umană.

198. Sfinţii sunt oameni care au înţeles că adevăratul paradis nu se află în infern ci infernul este înconjurat de paradisul creaţiei, fapt neînţeles de omul de rând.

199. Sfinţenia este calea prin care infernul încearcă să devină paradis.

200. Libertatea din paradis nu se potriveşte niciodată cu cea din infern.

201. În paradis infernul devine strălucitor.

202. Pacea infernului nu poate fi aplicată paradisului. De aceea omul este o fiinţă care crede că aleargă spre paradis consolidându-şi statutul propriului său infern.

203. Orice paradis care cere un cost devine un infern.

204. Frumusețea paradisului fără ochii tăi ar fi lipsită de strălucire.

205. Numai paradisul poate să-şi înțeleagă frumusețea propriului său infern.

206. Paradisul vieții care uită de moarte devine infernul ei.

207. Paradisul este un infern necunoscut.

208. Moartea este viața eternă a paradisului.

209. Fără de moarte toate florile paradisului ar rugini pentru totdeauna.

210. Paradisul este o necesitate iar infernul un adevăr.

211. Limita paradisului este aspirația infernului.

212. Ce s-ar face paradisul fără de infern şi invers?

213. De fiecare dată cel care va întâmpina paradisul din iubirile care trec, va fi infernul.

214. Paradisul este lacrima desfrâului Lui Dumnezeu.

215. Ar mai exista paradisul dacă s-ar supune regulilor stricte ale propriului nostru univers?

216. Fără de paradis am fi orfani în schimb fără de infern, am fi străini de noi înşine.

217. Ţărmurile paradisului vor fi mereu spălate de valurile înspumate ale infernului

218. Paradisul este un mister iar infernul un capriciu al acestuia.

219. Nicăieri nu vei găsi adevăratul paradis decât în moartea din tine.

220. Paradisul păcii din inima ta este războiul cu tine însuți.

221. Paradisul este flamura așezată de Dumnezeu pe aripile îngerilor care zboară odată cu orizontul de necuprins, spre nicăieri.

222. Dacă furtunile infernului sunt previzibile, să te ferească Dumnezeu de cele din paradis.

223. Să fie paradisul este o unealtă a Diavolului prin care îi cedează Lui Dumnezeu drepturile de autor asupra tuturor mizeriilor acestei lumi?

224. Paradisul este exclamația binelui care nu știe ce să mai spună când vede răul.

225. Paradisul este departe de a deveni vreodată adevăr fiind prea departe de noi înșine față de infern.

226. Încearcă să te regăseşti în infern pentru a descoperi paradisul.

227. Dacă infernul îşi cumpără cu greu fiecare fărâmă de libertate, paradisul o primeşte cadou, încât nu ştie ce să facă cu ea şi astfel o alungă pentru totdeauna din el.

228. Paradisul este supunerea oarbă a speranței la Cuvântul Lui Dumnezeu ce a născut infernul acestei lumi.

229. În paradis toate speranțele sunt îndreptate spre infern, atunci când vor libertate.

230. Paradisul este singurul care are o singură lege: respectul legii. De aici se naşte infernul. Din paradis.

231. Paradisul nu poate învăța niciodată să moară fiindcă este viața eternă, moarte.

232. Să te ferească Dumnezeu de paradis atunci când nu te mai poți întoarce în infern.

233. În paradis toate sufletele preaslăvesc neîncetat infernul pe care-l trăiesc.

234. Paradisul este o altă formă de infern, mai neînțeleasă şi mai autoritară.

235. Cel ce se scaldă în apa paradisului care nu mai are ce murdărie să îi spele va tânji după apa infernului când era prea murdar şi aspira la paradis.

236. Paradisul pentru cel fărădelege este cu totul altul față de cel sfânt şi neprihănit.

237. Dacă în paradis ai tot ce-ți dorești ce te vei face fără dor, speranță şi inedit?

238. Paradisul este adevărul absolut al speranței care odată împlinită devine adevărul absolut al plictiselii.

239. Paradisul odată împlinit devine un regret etern al infernului precum infernul a fost o speranță veşnică după paradis.

240. Un infern fără paradisul său devine paradis dar un paradis fără infernul său devine infern.

241. Cel mai scump paradis este moartea şi cel mai ieftin, viața ei.

242. Înainte de paradis este clipa eternă a creației Lui Dumnezeu. Odată ce este eternă, mai există paradisul sau infernul cu adevărat?

243. În paradis lacrimile nu ştiu să mai plângă iar fericirea este o lungă aşteptare după inedit.

244. Paradisul morții este infernul iar al vieții ceea ce noi numim a fi eternitate: moartea.

245. Paradisul nu crede niciodată în lacrimi.

246. În adevăratul paradis nu te poți pierde niciodată fiindcă toate căile duc spre tine însuți.

247. Paradisul devine domeniul fără de margini al disperării dacă nu-şi cunoaşte propriul infern.

248. Paradisul este un destin al cunoaşterii.

249. Între destin şi paradis nu poate fi o relație de amiciție dacă în această ecuație nu intervine moartea.

250. Paradisul şi infernul sunt aripile cunoaşterii.

251. Paradisul este speranța care naşte moartea şi izbăvirea în lumea infernului.

252. Paradisul este a doua natură a infernului.

253. Paradisul este flacăra ce promite iubirii un destin.

254. Paradisul este dorul după absolut al iubirii.

255. Între iubire şi paradis există un legământ: nemurirea.

256. Care absolut ar mai exista fără a crede în paradis sau infern?

257. Poate fi mai adevărat paradisul decât infernul?

258. Timpul în paradis se numeşte inerţie iar în infern, trecere.

259. Infernul a făcut până şi din muzică un paradis.

260. Veşnicia paradisului este clipa infernului.

261. Toţi ochii acestei lumi nu au destui genunchi pentru ca Dumnezeul lor să-şi poată şterge păcatele propriului Său paradis care ne-a fost dat ca lumea în care trăim.

262. În negura infernului străluceşte de fiecare dată paradisul oricărui lucru, pe când în adâncurile paradisului, infernul.

263. Dacă Dumnezeul din noi este paradisul înseamnă că infernul din el suntem noi.

264. În paradis nu există clipe amare şi nici trecere fiindcă până şi ele şi-au pierdut gustul.

265. Un paradis care nu te cheamă este un infern care te înțelege.

266. Doar în paradisul din noi timpul poate să-şi facă de cap.

267. Câți nu alergăm o viață întreagă spre moarte fără să ne fi descoperit măcar o singură dată paradisul unei mari iubiri care se afla în noi.

268. Paradisul trupului este țărâna acestei lumi, iar al sufletului iubirea Dumnezeului din noi.

269. Un Dumnezeu departe de noi este un Dumnezeu care nu-şi găseşte pacea în paradisul pe care I-l creem în adâncurile sufletului nostru.

270. În paradis până şi Diavolul este considerat un Dumnezeu.

271. Oare ce este Dumnezeu în paradis, odată ce ține în frâu toate legitățile lui?

272. Paradisul libertății este constrângerea de a te simți fără de obligații.

273. Paradisul ființei este evadarea în neființă, cea mai mare libertate a ei.

274. Nu poți accede în paradis fără să-ți iei dincolo şi propriul tău infern cu tine fiindcă altfel paradisul nu ar mai exista.

275. Frumusețea paradisului constă în infernul său.

276. Tăcerea Lui Dumnezeu în paradis devine mai apăsătoare decât în infern.

277. Paradisul şi infernul sunt cele două zaruri la care îşi joacă cunoaşterea destinul.

278. În paradis până şi absurdul devine absolut.

279. Cel care-şi plăteşte paradisul cu lacrimile altuia îşi cumpără infernul.

280. În paradis toate lacrimile râd isteric la fericirea obligatorie.

281. Noi oamenii suntem o toamnă prelungă întreaga viață fiindcă paradisul oricărei toamne este moartea.

282. Nu există ființă fără de paradisul din ea şi de infernul care-i este necesar menținerii acelui paradis.

283. Cel care propovăduieşte fericirea prin paradis în infernul acestei lumi este un preafericit al infernului.

284. Câtă îngăduință îi trebuie infernului pentru a accepta toate toanele absurde ale paradisului.

285. Paradisul este stânca în care lovesc valurile infernului erodându-i eternitatea.

286. Pe muntele paradisului să nu uric niciodată nepregătit de infern.

287. Nimic nu poate fi mai înălțător dar şi dureros, decât să vezi un paradis înfrânt şi un infern pe cale de a deveni paradis, fiindcă nu există paradis imperfect şi nici infern perfect.

288. Paradisul a învățat să meargă pentru prima dată prin infern, copil fiind.

289. Paradisul deşertăciunii este tot un paradis şi ar putea fi chiar lumea noastră.

290. Un paradis al unui lucru negativ devine infernul paradisului unui lucru pozitiv. Astfel paradisul umilinței este infernul paradisului fericirii.

291. Fiecare Cuvânt îşi are propriul său paradis şi infern prin care se diferențiază de celelalte.

292. Paradisul Lui Dumnezeu este şansa dată infernului din inima Cuvântului creație al acestei lumi.

293. Paradisul acestei vieți este un zâmbet al naşterii către moartea care o aşteaptă, obligatoriu.

294. Paradisul nemuririi este moartea şi al morții nemurirea, dar să nu uităm că nici una nu ar exista fără de cealaltă şi de aceea îşi clădesc reciproc propriile lor inferne pe care le dăruiesc cu dărnicie acestei lumi.

295. Nu vreau să fiu în paradisul unde nu mai este nevoie de speranță.

296. Paradisul sfințeniei este perfecțiunea spirituală, iar al perfecțiunii, încrederea în Dumnezeu.

297. Paradisul iubirii? Câți sunt pregătiți pentru el în așa fel încât să nu devină cel mai cumplit infern al lor?

298. Omul trăieşte o viață de infern spre a se pregăti pentru paradis. Câți reuşesc aceasta?

299. În care paradis eşti pregătit să mergi? În cel al iubirii, în cel al urii sau în alte paradisuri ale înțelesurilor acestui univers al cunoaşterii?

300. Dacă ar fi să caut paradisul frumuseții aş privi în adâncul sufletului tău.

301. Doar cei lipsiți de paradis pot înțelege sensul mântuirii.

302. Paradisul păcatului este alungarea definitivă a răului din binele Lui Dumnezeu.

303. Paradisul este un păcat la fel de mare precum infernul, ambele păcate ale Lui Dumnezeu, care ne-a dat nouă oamenilor, cunoaşterea.

304. În paradis toate suferințele devin atât de fericite încât nu mai au nici la ce se raporta şi astfel mor.

305. Locul paradisului din mine este în Dumnezeul iubirii din tine, marea mea iubire.

306. Un paradis fără iubire este un paradis fără propria sa izbăvire de sine.

307. Oare de cât infern a avut nevoie Dumnezeu pentru a construi paradisul?

308. Care paradis îşi poate dori alungarea cunoaşterii?

309. Nu există paradis care să valoreze mai mult decât sămânța care l-a creat: infernul.

310. Dacă Dumnezeu ar avea valoare față de infern sau paradis înseamnă că Dumnezeu ar putea fi comparat cu acestea ceea ce nu se poate fiindcă Dumnezeu este incomparabil şi atoateştiutor.

311. Dumnezeu nu poate fi valoare nici măcar față de paradis fiindcă orice valoare se supune altei valori indiferent dacă este infinită fiindcă deasupra infinitului mai sunt şi alte valori precum deasupra cunoaşterii chiar dacă noi nu le putem percepe, precum alături de bine şi rău mai sunt cu siguranță şi alți opuşi.

312. Paradisul este fântâna din care se răcoreşte infinitul speranței infernului.

313. Paradisul nu a fost creat pentru a linişti sufletele ajunse în el ci pentru a alina pe cele din infern.

314. Paradisul naşte infern, infernul naşte paradis şi astfel una se regăseşte la nesfârşit în cealaltă, într-o căsnicie care nu permite despărțirea niciodată.

315. Paradisul mântuirii este deseori acceptarea înstrăinării de sine ca fiind marele nostru salvator.

316. Nu există infern care să nu fie sacrificat pentru paradis.

317. În infern până şi Dumnezeu se căieşte de modul cum şi-a construit paradisul.

318. Strălucirea infernului constă în durerea provocată acestuia de un posibil paradis.

319. La festinul infernului străjuieşte speranța în paradis.

320. Paradisul este cel mai mare dascăl al infernului.

321. Nu lumea este vinovată de toate păcatele săvârşite ci paradisul dorit de aceasta.

322. Nu există pace fără infernul şi paradisul ei, precum nu există infern şi paradis fără pacea unde fiecare devine dorința celuilalt.

323. Condiția umană este un infern plătit cu moneda ruginită a paradisului.

324. Nu subaprecia niciodată infernul din om pentru a nu te lovi de paradisul propovăduit de acesta.

325. Infernul este paradisul multor religii.

326. Să fie moartea o viață care şi-a pierdut infernul?

327. În apele tulburi ale paradisului nici infernul nu poate interveni uneori.

328. Depinde care paradis îți este predestinat, cel din infern sau cel din paradis?

329. Nimeni nu poate înțelege adevăratul sens al infernului şi al paradisului decât că fiecare îşi regăseşte adevărata valoare în inima celuilalt.

330. Paradisul din om devine adesea infernul Lui Dumnezeu. Oare de ce?

331. Paşii infernului sunt diferiți de cei ai paradisului chiar dacă ambii urcă acelaşi munte al destinului spre vârful deşertăciunii.

332. Oare ce a simțit Dumnezeu prima dată când şi-a terminat de clădit infernul şi paradisul pentru iluzia vieții omului?

333. Filozofia este paradisul de a te plimba prin infernul mai vechi decât vremea al gândirii.

334. Să venim dintr-un loc unde Dumnezeu a uitat de infern ca să-l naştem noi aici odată cu naşterea noastră?

335. Oare cine se va salva pe țărmul eternității timpului? Infernul sau paradisul?

336. Paradisul nimicniciei? Priveşte lumea în ansamblul ei.

337. Să fie moartea zorii paradisului care nu-şi mai recunoaşte propriul său infern?

338. În paradis mântuirea ar trebui să poarte nume de uitare.

339. Nu există înțeles pe lumea asta care să nu-şi aibe infernul şi paradisul lui.

340. Paradisul infernului din clipa naşterii este infernul paradisului din aceea a morții.

341. Spune-mi care libertate ai alege-o? Pe aceea a paradisului sau pe aceea a infernului?

342. Binele infernului stă în frumusețea paradisului pe când al paradisului în libertatea de a avea parte de puțin infern.

343. Nu există infern care să nu fi învățat la şcoala perfecțiunii din paradis.

344. Întregul infern ar dispărea într-o clipă dacă paradisul nu şi-ar mai dori să devină întruchiparea perfecțiunii.

345. Nu poate exista paradis imperfect pentru infern.

346. A accepta perfecțiunea infernului este totuna cu a-l numi fără drept de tăgadă:paradis!

347. Să nu uităm că imperfecțiunea infernului se bazează numai pe perfecțiunea paradisului care-l hrăneşte cu noi iluzii ale vieții din noi.

348. Paradisul este locul unde înfloreşte logica măsurii care te leagă de lanțurile neputinței şi deşertăciunii.

349. Ce-ar păți paradisul dacă ar da liber izbăvirii prin moartea lui?

350. Dorința este o libertate a infernului.

351. Fericirea din paradis este perfecțiunea.

352. Oricât de sfânt ar fi omul, noțiunea lui de libertate nu va putea coincide niciodată cu libertatea perfect încătuşată de perfecțiune a paradisului.

353. Unde ar putea muri vreodată paradisul speranței acestei lumi?

354. Cât de fericiți am fi fără de infern?

355. Care nori pot spune că ploile lor nu vor produce niciodată infernul?

356. Arată-mi pacea care nu a cunoscut infernul?

357. Cine poate trăi fără de infernul care-i naşte propriul paradis?

358. Încotro am putea alerga după infern dacă paradisul inimilor noastre este o mare necunoscută?

359. Există fericire fără infernul din ea?

360. Câți nu-şi doresc libertatea infernului în paradis?

361. Fiecare moarte îşi are propriul infern şi paradis dincolo de timp.

362. Am fi nişte simple marionete dacă ne-am uita vreodată infernul şi paradisul din noi.

363. Nu există libertate fără infern şi paradis.

364. Care ochi ar mai reuşi să vadă vreodată fără de infernul din inimilor lor?

365. Cel ce-şi clădeşte paradisul, trebuie să ştie că va trebui să modeleze infernul lui.

366. Câtă pace poate ascunde paradisul în propriul său infern.

367. Eram atât de fericiți atunci când nu ne înțelegeam nici măcar infernul cunoaşterii.

368. Şi dacă noi am fi infernul cunoaşterii care ar mai fi paradisul ei odată ce am învățat să iubim?

369. Care iubire îşi va recunoaşte vreodată propriul ei infern?

370. Şi dacă paradisul este frumusețe, infernul care a uitat-o poate fi deşertăciune şi adevăr?

371. Încotro aleargă infernul iubirii dacă nu-şi regăseşte paradisul propriilor sale gânduri?

372. Cine poate fi fericit fără de infernul care l-a făcut să-şi iubească clipa eternă a propriei sale iubiri.

373. Nu există ochi care să privească adâncimile paradisului în infernul acestei vieți.

374. Te pot iubi oare uitând de infernul pentru care m-am născut?

375. Cine eşti tu omule forțat de paradis să-ți trăieşti propriul infern?

376. Nu există cale de mijloc între paradisul din destinul tău şi infernul ce ar dori să iubească cu adevărat.

377. Mă gândesc la tine, drag infern al unicului paradis al vieții mele.

378. Ai să te reîntorci vreodată cu zâmbetul infernului din mine care-mi dăruia prin inima sa întregul paradis al vieții mele?

379. Te iubesc cum numai paradisul poate să-şi iubească propriul său infern.

380. Care fericire ar mai exista fără infernul privirii tale?

381. Te doresc inimă a infernului care mi-ai dăruit paradisul.

382. Ştii că nu poate exista adevăr fără infernul şi paradisul său?

383. Care fericire nu a trecut vreodată prin infern?

384. Eşti inima timpului care-şi bate infernul în privirea ființei mele.

385. Să lăsăm paradisul să-şi spună păsul propriului său infern.

386. Am nevoie de marea ta iubire fiindcă infernul acestei lumi a devenit paradisul vieții mele.

387. Care vânt ar reuşi vreodată să-şi bată paradisul propriului său destin?

388. Alături de tine întregul infern devine libertatea de a înțelege această lume a deşertăciunii.

389. Doar fericirea ar putea înțelege vreodată infernul.

390. Între infern şi singurătate se află prăpastia fericirii.

391. Nu pot fi eu însumi fără infernul din tine iubirea mea.

392. Adevărul infernului stă în legile paradisului.

393. Şi cine ar mai iubi dacă infernul vieții lui nu ar rămâne ca atare? Un paradis amar?

394. Care război şi-a uitat vreodată infernul acasă?

395. Suntem un infern a cărui paradis nu poate învăța să moară!

396. Întreaga noastră libertate se află între infernul din speranțele viitorului nostru şi paradisul ce rămâne mereu un trecut uitat.

397. Dumnezeu este balanța ruginită de sentimente dintre paradis şi infern.

398. Alături de eternitate cred în paradisul care-şi uită propriul său infern necesar.

399. Putem fi altceva decât un infern care nu-şi poate înțelege niciodată propriul său paradis?

400. Nu există lacrimă fără paradis.

401. Cine ar reuşi să-şi înţeleagă suferinţa dacă infernul ar deveni paradis?

402. Amintirea oricărui paradis devine infern.

403. Speranţa este paradisul infernului.

404. Nu există farmec fără infernul care să-l fi născut.

405. Lumea era un paradis pârjolit ce aştepta ploaia cuvintelor noastre pline de infernul acestei existenţe.

406. Singurătatea este o măsură a infernului cu care se hrăneşte paradisul.

407. Nu există lume fără propriul ei infern şi paradis care să cadă la picioarele iubirii Lui Dumnezeu.

408. Fericirea este o treaptă din vârful infernului peste care se prăbuşeşte viaţa.

409. La ce-ți mai dorești fericirea când știi că totul este o iluzie într-un paradis ce poate deveni oricând infern?

410. Oare există paradis care să dureze mai mult decât o clipă de iluzie a vieții?

411. Suntem datori cu tot acest infern al vieții, paradisului pe care l-am ratat prin naștere.

412. Care lume nu se naşte pentru a muri şi care paradis sau infern ar exista fără propria sa lume?

413. Unde este amintirea eternității paradisului din noi în acest infern cu nume de viață?

414. Paradisul este o măsură a infernului în iluzia vieții.

415. Cea mai restrânsă libertate este cea a paradisului atunci când se raportează la infern.

416. Prin libertatea paradisul devine infern.

417. Prin infernul muncii s-a clădit până şi paradisul.

418. Nu există spațiu şi timp fără paradis şi infern, bine şi rău, cunoaştere şi necunoaştere.

419. Trăim într-o lume unde cunoaşterea este infern iar necunoaşterea paradis.

420. Limita dintre cunoaştere şi necunoaştere este limita dintre paradis şi infern, dintre speranță şi împlinirea ei în această iluzie a vieții.

421. Înțelepciunea este bisturiul care poate drămui infernul iluziei vieții.

422. Atunci când nu înțelegi adevăratul sens al infernului acesta devine farmec.

423. Misterul este urma pe care a lăsat-o odată paradisul în propriul nostru infern.

424. Să fie paradisul oglinda infernului şi infernul cea a paradisului?

425. Paradisul şi infernul sunt două oglinzi paralele care se reflectă una în alta la infinit pentru a ne da nouă iluzia vieții.

426. Nicăieri nu vei găsi frumusețea paradisului ca în infernul iluziei vieții.

427. Pacea dintre infern şi paradis se numeşte moarte iar războiul lor, viață.

428. Fiecare infern îşi are paradisul său, precum fiecare paradis infernul său.

429. Nu există împlinire fără fărâma sa de infern.

430. Frumoşii ochi ai paradisului se nasc pentru a contempla infernul.

431. Nemurirea este o şoaptă a paradisului dintr-o clipă eternă pierdută în inima infernului din noi.

432. Să lăsăm paradisului îndeajuns infern încât să poată exista.

433. Dacă vrei să ştii ce este viața, înțelege înainte de toate ce este infernul.

434. Realitatea este lipsa de măsură a infernului.

435. Paradisul devine infern de fiecare dată când nu mai are un alt paradis în care să poată spera.

436. Infernul este calea pe care calcă roata paradisului pentru a putea evolua.

437. Prin infern paradisul devine piatra de hotar care desparte cunoaşterea de necunoaştere.

438. Iluzia paradisului se numeşte viaţă.

439. Nimic nu poate fi mai sincer decât moartea şi nici mai mincinos decât paradisul care nu crede în infern.

440. În paradis libertatea devine infern.

441. Nu există pace în infern fiindcă oferă prea multă libertate faţă de paradis.

442. Pacea paradisului se numeşte moarte definitivă şi nicidecum viaţă veşnică.

443. Paradisul este imnul infernului.

444. Infernul va rămâne mereu ţărâna din care va înflori paradisul care odată ofilit se va reîntoarce în infern hrănindu-l.

445. În paradis să nu mai speri niciodată la ceva fiindcă le ai pe toate.

446. Paradisul este absolutul dictaturii iar infernul absolutul libertății.

447. Prin paradis nici timpul nu mai poate trece decât cu mare grijă pentru a nu răsturna ordinea plină de armonie a lucrurilor.

448. Frumusețea devine în paradis o banalitate obligatorie.

449. Paradisul este lacrima scursă pe obrazul infernului.

450. Oare de cât infern ai avut nevoie Doamne pentru a crea paradisul?

451. Paradisul este atât de perfect încât orice dezamăgire îți este respinsă.

452. Ce s-ar face paradisul dacă nu ar fi susținut de mâna de fier a Lui Dumnezeu?

453. În infern există cel puțin speranța refuzată de paradis ca fiind imorală.

454. Nu poți spera la nimic în paradisul perfecțiunii şi absolutului.

455. Paradisul este datoria de onoare a infernului.

456. Lumea este un infern care speră în paradis tocmai fiindcă nu-l poate avea iar dacă l-ar obține vreodată, nu ar şti cum să-şi redefinească propriul infern.

457. Până şi sinuciderea este interzisă în paradisul prea perfect pentru aceasta.

458. Omul este o imperfecțiune care speră la absolutul perfecțiunii neştiind că nu i se potrivește deloc.

459. Să fie imperfecțiunea umană greşeala Lui Dumnezeu cel care ne-a creat un paradis uitând de imperfecțiunile noastre?

460. În paradis nu există decât o singură cale: calea absolutului perfecțiunii.

461. Nicăieri liniştea nu strigă mai tare ca în paradis pentru un suflet imperfect de om.

462. Sfințenia şi mântuirea sunt două căi de a învăța să trăieşti în dictatura absolutistă şi perfectă a paradisului.

463. Prin imperfecțiune omul devine unicat iar prin perfecțiune ar deveni un produs fabricat în serie cum de altfel ar trebui să devină pentru a fi fericit în paradis.

464. Să fi greşit Dumnezeu atunci când ne-a făcut unici pe fiecare în parte cu păcatele şi nevoile lui demni pentru acest infern al lumii în care trăim?

465. Frumusețea, unicitatea, speranța, dorul, iubirea şi câte altele sunt rezultatul imperfecțiunii, al infernului şi nicidecum al perfecțiunii absolute din paradis.

466. Odată ce iubirea este un produs al imperfecțiunii noastre, al infernului lumii din noi care acceptă unicitatea datorată imperfecțiunii infernului pentru fiecare în parte şi cum Dumnezeu este iubire înseamnă că ori este un produs al propriului infern prin imperfecțiune ori şi-a construit infernul necesar iubirii.

467. Absolutul iubirii este perfecțiunea ei pe care nu o vei găsi decât în infern fiindcă nu poți iubi oameni fabricați la serie, unde toți sunt perfecți ca în paradis ci adevărata iubire constă tocmai în imperfecțiunile care-i dau unicitate celuilalt.

468. A spera la paradisul iubirii înseamnă a nu înțelege adevăratul sens al infernului.

469. Paradisul iubirii se află în infern.

470. Cel ce speră la perfecțiunea absolută a paradisului nu înțelege că se înstrăinează de propriul său sine.

471. Ce necesară este câteodată până şi nefericirea acestei lumi a infernului, nefericire care ne face atât de imperfecţi încât să putem iubi cu toată fiinţa noastră.

472. Paradisul ar trebui să aibe limita decenţei când vorbeşte de rău infernul.

473. Nu există pedeapsă mai mare pentru imperfecţiunea din om decât să fie trimis să trăiască în perfecţiunea paradisului.

474. Un paradis uitat devine un infern, pe când un infern uitat înseamnă moarte definitivă.

475. Aş prefera paradisul infernului decât infernul paradisului.

476. Fiinţa trăieşte în prezentul infernului care-şi clădeşte cu suferinţe propriul paradis.

477. Nu există paradis detronat de infern ci doar de alt paradis.

478. Adevăratul paradis al omului se află în propriul său infern.

479. Dacă Dumnezeu reprezintă absolutul şi perfecțiunea şi ne-a creat pe noi atât de imperfecți, înseamnă că a făcut-o pentru a putea iubi şi a deveni prin noi imperfect.

480. Fereşte-te de paradisul pentru care nu eşti făcut.

481. Doar în întunericul infernului Lumina Divină poate străluci devenind un paradis.

482. În marea de lumină şi strălucire a paradisului nici o lumină nu mai poate străluci ca şi în întunericul infernului.

483. Christul însângerat reprezintă fața infernului condiției umane dar şi speranța transformării ei în paradis.

484. Chiar dacă toate religiile promit paradisul pentru cei credincioşi, în paradis nu mai există religie ci doar absolut şi perfecţiune.

485. Oricât de sfânt ar deveni un om şi oricât de mult ar progresa pe calea perfecţiunii, niciodată nu va fi îndeajuns de perfect pentru perfecţiunea absolută a paradisului fiindcă niciodată nu va putea cunoaşte Adevărul Absolut.

486. Paradisul este lumina Cunoaşterii Absolute şi a Adevărului Absolut care străluceşte în infern devenind Lumina Divină.

487. Omul este plămădit din infern şi paradis, din trup şi suflet, din ţărână şi Lumină Divină, iar orice încercare de a crea un om fără de trup sau fără de suflet, va dezumaniza omul.

488. Condiţia umană este speranţa care se pierde în orizontul de necuprins al paradisului.

489. Pacea omului înseamnă pacea dintre necesităţile propriului infern şi aspiraţiile propriului paradis.

490. Adevăratul înţelept va fugi de paradisul pentru care nu este croit de Dumnezeu.

491. Cum nu poate exista decât un singur Adevăr Absolut, o singură Cunoaştere Absolută, tot aşa nu poate exista decât un singur paradis.

492. Adevăratul paradis al iubirii nu poate fi decât în infern.

493. Aş urca pe muntele paradisului pentru a contempla frumuseţea iubirii din infern.

494. Sfinţenia este cel mai mare paradox al condiţiei umane fiindcă ea înseamnă iubire iar iubirea este o treaptă superioară din paradisul infernului.

495. Spectacolul existenţei naturii umane este scena infernului pe care joacă deseori actorii paradisului din infern : iubirea, frumuseţea, libertatea.

496. Oricât de perfect ar fi paradisul el nu va fi niciodată îndeajuns de perfect pentru imperfecțiunea omului.

497. Paradisul e fructul oprit de infern şi astfel te îndeamnă la sfințenie şi mântuire.

498. În paradis plânsul omului ar râde amar de el însuşi.

499. Paradisul ar putea fi infernul condiției umane?

500. Poate uita cineva în infernul acestei lumi de paradis?

501. Paradisul este amintirea ancestrală a împlinirii din noi pe când infernul paşii care o străbat.

502. Nu există lumină pentru infinitul din mine uitat de paradisul Lui Dumnezeu.

503. Care fericire poate deveni paradis în această lume a deşertăciunii?

504. Unde mai suntem noi cei denumiți oameni în imperiul banului de mucava al imposturii?

505. Aş vrea să pot muri fără de mine dar această existență nu mă lasă deloc.

506. Încotro ar reuşi până şi moartea să poată muri din noi dacă întreaga noastră libertate se află în muncă?

507. Nu există cauză a unui țel dacă în spatele țelului nu există Dumnezeu.

508. Amăgirea este o măsură ieftină a deşertăciunii acestei lumi.

509. Lângă cine ar putea sta fericirea acestei lumi fără a deveni un infern?

510. Numai zâmbetul inimii tale mai poate schimba ceva din cursul spre infern al demnitații de a fi totuşi ființa umană.

511. Condiția umană este înainte de toate minciună şi desfrâu ideatic.

512. Alături de moarte întregul paradis şi infern devin desăvârşite.

513. Lumea este o mare suferință a paradisului şi infernului la un loc.

514. Nu există fericire care să nu-şi ascundă propriul ei infern.

515. Lumina Divină a sufletelor a izvorât din infernul necesităților noastre.

516. Nu există libertatea fără de necesitate.

517. Cine poate să-şi asculte propria sa deznădejde a morții?

518. Caută adevărata viață doar acolo unde există moarte.

519. Între suferință şi durere nu există altă limită decât iubirea.

520. Cel ce amână moartea nu se poate numi nemuritor.

521. Nemurirea este modul prin care infernul vieții devine un înțeles.

522. Arată-mi suferința vieții pentru a înțelege moartea din inima ei.